

๒๓

หลอกตัวเอง

ให้รู้จักหลักจริงอย่างนี้ รู้จักหลักจริงอันนี้ เราเป็นภิกษุก็ดี สามเณรก็ดี อุบาสกก็ดี อุบาสิกาที่ดี ประพฤติดีจริงตรงเป้าหมายใจดำ เห็นดวงแก้วใสเช่นนี้ไม่ค่อยจะได้

ภิกษุหรือสามเณรก็เลอะเลือนไป อุบาสกอุบาสิกาก็เหลวไหลไป ไม่อยู่กับธรรมอยู่เนื่องนิตย์ ความสุขเราปรารถนานัก แต่ว่าความประพฤติไขว่เขวไปเสียอย่างนี้

อย่างนี้หลอกตัวเองนี้ ถ้าลงหลอกตัวเองได้ มันก็โกงคนอื่นเท่านั้น ไม่ต้องไปสงสัย

หลอกตัวเองเป็นอย่างไร ?

ตัวอยากได้ความสุข แต่ไปประพฤติทางทุกข์เสีย มันก็หลอกตัวเองอยู่อย่างนี้ละซิ ตัวเองอยากได้ความสุข แต่ความประพฤตินั้นหลอกตัวเองเสียไปทางทุกข์เสีย มันหลอกอยู่อย่างนี้ ใครเข้าใกล้มันก็โกง โกงทุกเหลี่ยม นั่นแหละ ถ้าลงหลอกตัวเองได้ มันก็โกงคนอื่นได้ ไร้ใจไม่ได้ทีเดียว

เหตุนี้พุทธศาสนาท่านตรง ตรงตามท่านละก็มรรคผลไม่ไปไหน อยู่ในเงื้อมมือ อยู่ในกำมือทีเดียว พุทธศาสนาท่านตรง แต่ว่าผู้ปฏิบัติไม่ตรงตามพุทธศาสนา มันก็หลอกลงตัวเอง โกงคนอื่นเท่านั้น นี่หลักจริงเป็นอย่างนี้ ให้จำไว้ให้มั่น

จากพระธรรมเทศนาเรื่อง “ธรรมรักษาผู้ประพฤติธรรม”

๑๒ มกราคม ๒๕๓๗